

Домашнее задание:

На выбор или написать эссе, или перевести текст. Если хотите написать эссе, то выберете одну из двух тем. Объем -A4. Если вы хотите сделать перевод, то можете выбрать любой из двух отрывков для перевода или найти свой собственный отрывок (примерно 1500 – 2000 знаков с пробелами). Собственный отрывок должен быть тематически связан с географией России/ географией вашей родной страны.

Темы эссе

1. Мои любимые горы (река, озера, море).
2. Интересно о географии моей родной страны.

Текст для перевода

Ruská federace je největším státem světa, rozkládá se od východní Evropy přes celou severní část Asie až k Ochotskému a Beringovu moři. Zaujímá téměř 12 % světové souše (17,1 milionu km²) a skládá se z 21 republik. Většina území leží v krajně nepříznivých oblastech a je velmi řídko osídlena. Evropu od Asie odděluje pohoří Ural, dále na východě se rozkládá Sibiř.

Rusko je obrovská země, která nabízí celou řadu nádherných oblastí pro cestovatele dobrodružnějších povah a milovníky rozlehlé, civilizací téměř nedotčené přírody. Tato "země velkého medvěda" není dosud převálcovaná světovou globalizací. Díky zásobám ropy a plynu se sice už nenachází v hospodářské krizi jako na počátku 90. let, ale bohatství je v zemi rozděleno velmi nerovnoměrně.

Zajímavosti v Rusku

Přestože podmínky pro cestování jsou tu kromě několika nebezpečných oblastí příznivé, Rusko se asi ještě nějakou dobu nestane cílem masových turistických zájezdů. Výjimkou jsou městské a obchodní cesty do Moskvy, Petrohradu či dobrodružně zaměřené zájezdy na Sibiř. K návštěvě láká Kamčatka se svojí mystickou krajinou, posetá tryskajícími gejzíry, kouřícími fumaroly, termálními prameny a řadou jiných geotermálních jevů. Rusko pro většinu cestovatelů představuje stále velký krok do neznáma. Ten, kdo tyto obavy překoná, si však odnese silné a nezapomenutelné zážitky. Pro cestování je významná Bajkalsko-Amurská magistrála, Transibiřská magistrála a vnitrostátní letecká doprava. Základ ruského území vytvářejí čtyři rozsáhlé přírodní celky: Východoevropská rovina, Západosibiřské nížina, Středosibiřská vysočina a Dálný východ.

Když jsem poprvé představil svůj plán, vyrazit od Ochotského moře a pak napříč východní Sibiří doputovat až k moři Laptěvů, mělo mě mé okolí za blázna. Vlastně aby ne! 2500 km dlouhá cesta necesta, většinou v zimě a ještě k tomu na koloběžce. Vrtoch postaršího pána se zbytnělým egem. Možná, ale nyní již mám první, letní, etapu za sebou!

Jo, hlavně nezůstat v gulagu, aneb kudy jsem jel

Letní etapa z Magadanu byla cesta nelehká. Jel jsem po „Tence“, jak jí Rusové říkají. Cesta je sice v horším technickém stavu než její severní sestra, je ale divočejší, s mizivým provozem a vede přes krásné hory. Je to „gruntovka“, tedy cesta bez asfaltu, zpevněná jen šterkem a šotolinou. Má různou kvalitu. Místy dobrou tak, že se dá koloběžkovat, a místy tak, že jsem tlačil. Místy třeba chybí most.

Té cestě se říká různě. Cesta kostí nebo Zlatý kruh nebo také Bílá Osvětim. Režim si hlavně v 30. letech minulého století „vyrobil“ miliony vězňů a posílal je po celém státě do táborů GULAG k budování infrastruktury, těžbě surovin atd.

Statisíce „zeků“ (vězňů) mi tak tu mojí cestu postavili. Tisíce z nich zde v krutých podmínkách zahynulo. Někteří zvlí dozorců, někteří vyčerpáním a zimou a někteří hladem.

Po 900 km jsem svou cestu ukončil na řece Burustach. Zde totiž začíná ten legendární zimník Arktika, směřující k severu a dál se dá pokračovat jen v zimě, až všechny ty bahniska, močály, jezera a říčky zamrznou a silničáři v terénu vypluhují a umačkají cestu. A protože jsem chtěl domů odjet jako fešák, vykoupal jsem se v řece a hlavně jsem si vypral. Výsledek však byl poněkud rozpačitý. Věci po vyprání byly ještě ušmudlanější. Několik km proti proudu se totiž těží zlato a voda v řece byla značně špinavá.